

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۵ می ۲۰۲۱

جنگ دولت و ارتش اسرائیل علیه مردم بی دفاع فلسطین را محکوم کنیم!

در حالی که بحران کرونا جهان را با چالش مواجه کرده است جنگ جدید بین اسرائیل و فلسطین و احتمال گسترش آن به کشورهای منطقه، این جوامع را با مصیبت بزرگی مواجه خواهد کرد.

علاوه بر گسترش جنگ میان اسرائیل و فلسطین شهرهای اسرائیل نیز شاهد درگیری های شدید میان اعراب و اسرائیلی و اسرائیلی هاست. شهردار لود در مصاحبه با برنامه خبری کانال ۱۲ شرایط شهر خود را «جنگ داخلی» خواند و از دولت خواست واحدهای ارتش را برای برقراری نظم به شهر اعزام کند اما وزیر دفاع استفاده از نظامیان در شهرهای اسرائیل را به شدت رد کرده است.

همچنین از شهرهای حیفا و یافا با جمعیت مختلط یهودی و عرب که در مجاورت تل آویو است، تظاهرات اعتراضی و درگیری با پولیس ضد شورش گزارش شده است.

بعضی ناظرین فلسطینی می گویند آغاز درگیری از کشته شدن چهار معترض فلسطینی به دست اسرائیل در روز جمعه بود. ارتش اسرائیل روز یکشنبه گفت به بیش از ۲۶۰ هدف متعلق به حماس و جهاد اسلامی در غزه، از جمله ستاد امنیت عمومی حماس، تونل های زیرزمینی، قرارگاه های نظامی، کارخانه تولید سلاح و سایت های پرتاب راکت حمله کرده است. ویدئوهای منتشر شده نیز خبر از نابودی دست کم یک مرکز مسکونی می دهند.

به گفته وزارت بهداشت غزه در چند روز اخیر ۱۰۳ کشته به جای گذاشته که ۲۷ نفرشان کودک بوده اند. ۵۸۰ نفر دیگر نیز زخمی شده اند. در میان شانزده فلسطینی کشته شده دو زن باردار و دختری یک سال و نیمه هم بوده است. اغلب کشته شدگان دیگر نیز از جوانان بیست و چند ساله هستند. در دور اخیر حملات حداقل ۶۰۰ راکت به اسرائیل شلیک شده است.

خبرگزاری ها امروز جمعه ۱۴ مه ۲۰۲۱ اعلام کردند که تانک های اسرائیلی بار دیگر در مرز غزه مستقر شدند. ارتش اسرائیل در سال ۲۰۰۵ از غزه خارج شد و ورود دوباره آن به غزه در سال ۲۰۱۴ به پنجاه روز جنگ انجامید که در نتیجه آن ۲۲۵۱ فلسطینی و ۷۴ اسرائیلی کشته شدند.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری فرانسه در محل، هواپیماهای اسرائیلی دیشب پنجشنبه پایگاه‌های گروه حماس در غزه را بمباران کردند و پیش‌تر صدها تن از ساکنان فلسطینی منطقه سراسیمه ناگزیر از ترک خانه‌های خود شدند. از آغاز دور جدید درگیری‌ها دست‌کم ۱۰۹ فلسطینی از جمله ۲۷ کودک کشته و ۵۸۰ تن دیگر زخمی شدند.

برای اولین بار نیز سه راکت از لبنان به روی اسرائیل پرتاب شد که در آب‌های مدیترانه افتادند. ارتش اسرائیل اعلام کرد که محل پرتاب راکت‌ها حوالی یکی از اردوگاه‌های پناهندگان فلسطینی بوده است. از دوشنبه گذشته تاکنون بیش از ۱۷۵۰ راکت به روی اسرائیل پرتاب شده که حدود ۹۰ درصد آن‌ها توسط پدافند راکتی اسرائیل ردیابی و نابود شده‌اند. در حالی که تجمع تانک‌ها و نیروهای اسرائیلی در مرز غزه نگرانی‌ها از احتمال حمله زمینی ارتش این کشور به این منطقه را افزایش داده است، حماس با رونمایی از راکتی که عیاش ۲۵۰ نامیده، مدعی شده که از این نوع راکت جدید که بردی حدود ۲۵۰ کیلومتر دارد به سوی فرودگاه شهر ایلات در جنوب اسرائیل و سواحل دریای سرخ شلیک کرده است.

در صورت تأیید، این دوربردترین راکتی است که تاکنون از غزه به سوی خاک اسرائیل شلیک شده است و ممکن است معادلات نظامی میان دو سوی مخاصمه در این منطقه را تغییر دهد.

توثیقی است که حساب کاربری رسمی ارتش اسرائیل در نخستین دقایق بامداد جمعه منتشر کرد و در آن از حمله هوایی و زمینی به غزه خبر داد. اما ساعتی بعد ورود سربازان به غزه را تکذیب کرد. ارتش اسرائیل ۷۰۰۰ نیروی ذخیره خود را هم به خدمت فراخوانده است.

مقام‌های بهداشتی غزه می‌گویند شمار قربانیان حملات هوایی اسرائیل به ۱۰۳ نفر از جمله ۲۷ کودک رسیده است. مقام‌های اسرائیل هم می‌گویند از زمان آغاز پرتاب راکت از غزه به سوی شهرهای این کشور، ۷ نفر از جمله یک کودک کشته شده است.

اعتراض‌های اعراب اسرائیلی زمانی آغاز شد که اسرائیل اقدام به تخلیه اجباری خانه‌های فلسطینیان در قدس شرقی دست زد. اقدامی که مغایر با قطع‌نامه‌های سازمان ملل است.

سازمان ملل متحد گفته است اسرائیل باید تخلیه فلسطینیان از خانه‌های خود را متوقف کند و «حداکثر خویشتن‌داری را در استفاده از زور» علیه معترضان نشان دهد.

در واقع در اثر تخلیه خانه‌های فلسطینی‌ها در شهر لود، آن‌ها در دفاع از خانه و کاشانه خود دست به اعتراض زدند. در خلال تشدید درگیری میان پولیس اسرائیل و فلسطینی‌ها، اسرائیل در شهر مرکزی لود که صحنه شورش اعراب اسرائیلی است وضعیت اضطراری اعلام کرد.

بنیامین نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل سه‌شنبه شب در لود وضعیت اضطراری اعلام کرد. شهردار لود می‌گوید اوضاع مانند جنگ داخلی است.

تصاویر نشر شده در اینترنت نشان می‌دهند که مأموران پولیس اسرائیل در برابر مسجد الاقصی در حرم شریف یا کوه معبد، چگونه نارنجک‌های نورافزا شلیک می‌کنند و فلسطینی‌ها در مقابل آن‌ها سنگ پرتاب می‌کنند.

پولیس اسرائیل در مسجد الاقصی و در نقاط دیگر بیت‌المقدس شرقی به فلسطینیان حمله کرد و با شلیک گلوله لاستیکی و پرتاب بمب صوتی تلاش کرد آن‌ها را متفرق کند.

مقام‌های فلسطینی خواهان آرامش شده‌اند. خبرگزاری رویترز گفت در زمان درگیری مقامات مسجد با بلندگو از پولیس اسرائیل خواستند به شلیک گلوله صوتی و پرتاب بمب صوتی پایان دهند و از جوانان فلسطینی هم خواستند تا آرامش خود را حفظ کنند.

بیشتر فلسطینیان در محوطه مسجد الاقصی زخمی شدند، جایی که پولیس تلاش کرد با معترضانی که به سوی نیروهای امنیتی اسرائیل سنگ و بطری پرتاب می‌کردند مقابله کند.

صلیب سرخ برای درمان مجروحان در محوطه مسجد یک درمانگاه صحرایی مستقر کرده است.

اسرائیلی‌ها در تلاشند به طور کلی شرق بیت‌المقدس را هم اشغال کنند. اسرائیلی‌ها پرچم خود را بر فراز خانه‌های فلسطینی‌ها بلند می‌کنند و آن‌ها را از خانه‌های شان می‌رانند. بنا به گزارش‌ها در ناحیه شیخ جراح در شرق بیت‌المقدس حدود ۳۰ فلسطینی مجبور شده‌اند خانه‌های خود رها کنند، زیرا یهودی‌های اسرائیل ادعای مالکیت آن را دارند. این تهدید به اخراج اجباری اعتراضات گسترده

این اعتراضات در پی مراسم خاکسپاری یک مرد عرب اسرائیلی که در جریان ناآرامی‌های یک روز پیش‌تر کشته شده بود آغاز شد.

مسجد الاقصی در بخش قدیمی بیت المقدس قرار دارد. مسلمانان آن را سومین مکان مقدس خود پس از مکه و مدینه می‌دانند و یهودیان نیز این محوطه را کوه معبد می‌خوانند و می‌گویند که دو معبد یهودی پیش از این در این محوطه برقرار بوده است.

ناآرامی‌های اخیر بیت المقدس ریشه در تنش‌ها بر سر منطقه شیخ جراح دارد. شیخ جراح از مناطق نزدیک به خط سبز است که غرب و شرق بیت المقدس را از یکدیگر جدا می‌کند.

یهودیان روی زمین‌های خانه‌های ۴ خانواده فلسطینی ادعای مالکیت دارند. فلسطینیان می‌گویند از دهه ۵۰ میلادی در منطقه شیخ جراح زندگی کرده‌اند اما شهرک نشین‌های یهودی می‌گویند زمین‌های مورد اختلاف را به طور قانونی از دو نهاد یهودی که این زمین‌ها را بیش از یکصد سال پیش خریده بودند، خریداری کرده‌اند.

فلسطینیان می‌گویند این زمین‌ها را از مقامات اردن خریده‌اند که کنترل بیت المقدس شرقی را از ۱۹۴۸ تا ۱۹۶۷ در دست داشتند.

دولت اردن به نفع فلسطینیان وارد عمل شده و اسناد و مدارکی در حمایت از ادعای فلسطینیان ارائه کرده است.

پس از چند روز تنش در شهر لود (اللد)، به دلیل بیرون کردن چند خانواده فلسطینی از خانه‌هایشان در منطقه شیخ جراح، ارتش اسرائیل به حال آماده‌باش درآمده و نیروی هوایی و نیروی دریایی آن حملات بی‌سابقه‌ای را علیه نوار غزه آغاز کردند. اکنون گفته می‌شود نیروی زمینی اسرائیل نیز خود را آماده می‌کند تا به غزه یورش ببرد.

سازمان‌های اسلامی حماس و جهاد اسلامی فلسطین نیز صدها راکت به سوی اسرائیل شلیک کرده‌اند. در این میان بیش‌ترین قربانیان این جنگ، مردم فلسطین به ویژه کودکان هستند.

پولیس می‌گوید با رسیدن شب اوضاع در لود به آشوب کشیده شد. رسانه‌های اسرائیلی از به آتش کشیده شدن کنیسه‌ها و تعدادی کسب و کار خبر می‌دهند. هم‌زمان خبرگزاری رویترز می‌گوید که گزارش‌هایی از سنگ اندازی یهودیان به سوی اتومبیلی که راننده آن یک شهروند عرب بود منتشر شده است.

حملات تازه اسرائیل به غزه بزرگترین حملات در نوع خود پس از نوامبر سال ۲۰۱۹ محسوب می‌شود. ارتش اسرائیل در آن‌زمان طی عملیاتی حساب شده دست به ترور هدفمند یک فرمانده ارشد گروه جهاد اسلامی زد که به ادعای تل‌آویو مسؤول حملات بی‌شمار به خاک اسرائیل بود.

جهاد اسلامی پس از مرگ فرمانده ارشد خود اقدام به شلیک حدود ۵۰۰ راکت به سوی اسرائیل کرد. این اقدام در آن‌سو با حمله گسترده ارتش اسرائیل به مواضع گروه جهاد اسلامی پاسخ داده شد.

جامعه جهانی نسبت به تشدید این درگیری‌ها بسیار نگران است و خواستار خویشتن‌داری هر یک از طرفین و خودداری از اقدامات تحریک‌آمیز شده است.

نیروهای مسلح اسرائیل روز دهم ماه مه برابر با بیستم اردیبهشت بدون هیچ توضیحی و به دستور مستقیم نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل، به محوطه مسجد الاقصی ریخته و راه‌بندان‌هایی به وجود آوردند. مردم حاضر در صحنه و نمازگزاران به یورش نیروهای مذکور و اقدامات سرکوبگرانه آن‌ها اعتراض کردند. نیروهای اسرائیلی با آمادگی قبلی با گلوله‌های پلاستیکی و نارنجک‌های بی‌حس‌کننده به معترضین حمله کردند و ۳۵۰ نفر از آن‌ها را زخمی نمودند.

دور جدید کشمکش بین اعراب فلسطینی ساکن اسرائیل، به دلیل تحریکات راست‌های افراطی اسرائیلی‌ها علیه فلسطینیان در بیت‌المقدس شرقی و تلاش آن‌ها برای بیرون راندن عرب‌ها از خانه‌هایشان در محله شیخ جراح، واقع در این قسمت شهر شروع شد. عرب‌های اسرائیلی در مقیاسی بی‌سابقه و با شجاعتی غیرقابل انتظار و با دست خالی از خانه‌های خود دفاع کردند و به مقابله با پولیس و «یهودی‌های» مسلح و افراطی مذهبی رفتند. حماس نیز از این فرصت استفاده کرد و به نوبه خود خواستار خروج نیروهای اسرائیلی از محوطه مسجد الاقصی و توقف اخراج فلسطینی‌ها از خانه‌هایشان در محله «شیخ جراح» شد. واحدهای مسلح حماس هنگامی که با بی‌اعتنائی مقامات اسرائیلی در اخراج اعراب از خانه‌هایشان روبه‌رو شدند، آن‌گونه که خود می‌گویند به عنوان هشدار چند راکت از نوار غزه به سوی اسرائیل شلیک کرد.

نیروی هوایی اسرائیل همین اقدام را بهانه کرده و روز دوشنبه دهم مه، برابر با ۲۰ اردیبهشت، حملات سنگینی به غزه را شروع کرد.

بدین ترتیب اعتراضات و رویارویی‌های خیابانی به جنگ نابرابر خونینی بین نیروهای اسرائیلی و فلسطینی تبدیل شد. جنگی که در

خبرنگار بی‌بی‌سی در غزه می‌گوید شب گذشته، سخت‌ترین شبی بود که این منطقه از زمان جنگ ۲۰۱۴ تحمل کرد.

هزاران اسرائیلی هم هم‌زمان با بلند شدن صدا آژیر در تل‌آویو در پناهگاه‌ها جمع شدند.

سه شرکت هواپیمایی امریکائی (یونایتد، دلتا و آمریکن ایرلاینز)، شرکت هواپیمایی آلمانی لوفت‌هانزا و بریتش ایرویز پروازهای رفت و برگشت به فرودگاه بن‌گوریون در نزدیکی تل‌آویو را به دلیل نگرانی‌های ایمنی و امنیتی متوقف کرده‌اند.

مقامات ارتش اسرائیل هم‌زمان با بمباران شدید غزه، به تجمع گسترده نیروهای نظامی این کشور در مرز غزه و ادامه می‌دهند و در حال بررسی طرح‌هایی برای ورود احتمالی این نیروها به غزه و اشغال این منطقه هستند.

در مقابل شاخه نظامی سازمان اسلامی حماس، اسرائیل را به ادامه پرتاب راکت‌های بیش‌تر تهدید کرده و ادعا کرده «زدن شهرهائی مانند تل آویو، از آب خوردن راحت‌تر است».

امروز راکت‌های بیش‌تری از غزه به سوی اسرائیل پرتاب شد اما تاکنون تلفاتی گزارش نشده است. هم‌زمان با ادامه بحران در اورشلیم و چهارمین روز از عملیات سنگین متقابل نظامی اسرائیل و سازمان‌های مسلح فلسطینی در غزه در بامداد امروز پنج‌شنبه ۱۳ مه ۲۰۲۱، خیابان‌ها به محل زد و خوردهای هولناک خیابانی میان شهروندان یهودی و عرب اسرائیل و به کانون اصلی بحران مبدل شدند.

از یک‌سو گروه‌هائی از مردان جوان یهودی در خیابان‌های شهرها، مردان عرب را تا سر حد مرگ کتک می‌زنند و از سوی دیگر، اعراب اسرائیلی متقابلاً در برخی شهرها به آتش زدن اماکن و اموال یهودیان ادامه می‌دهند. رسانه‌های اسرائیل «جنگ خیابانی یهودیان و اعراب» را بحرانی خطرناک‌تر از جنگ کشورشان با سازمان‌های فلسطینی نامیده‌اند. روزنامه جروزالم پست روز پنج‌شنبه نوشت که «اسرائیل در هرج و مرج» فرو رفته است. مجازات‌های خیابانی که به طرزی ناگهانی این‌جا و آن‌جا درمی‌گیرد، در حالی است که دست‌کم در یک شهر اسرائیل، «وضعیت اضطراری» و مقررات «منع تردد شبانه» برقرار شده است.

رسانه‌های اسرائیلی و عرب برای این رویدادها، به طرزی گسترده واژه «لینچ» را به کار می‌برند که به مفهوم «اعدام در ملأ‌عام و ضرب و جرح عامدانه به قصد کشت» است و معمولاً برای ترساندن یا تنبیه غیرقانونی فرد یا گروهی در اقلیت توسط اکثریت انجام می‌شود.

«لینچ» کردن‌ها ظاهراً بعد از آن شدت گرفت که یک مرد عرب در شهر مرکزی «لود» با گلوله یک مرد اسرائیلی کشته شد. ضارب اسرائیلی گفته که جانش «در خطر بوده است». وزیر امنیت اسرائیل از این ضارب حمایت کرد. پس از خاک‌سپاری مرد مقتول عرب در «لود» با مشارکت صدها تن از اعراب خشمگین شهر، شماری از رستوران‌ها، کنیسه‌ها و خودروهای شهروندان یهودی شهر، به طرزی مشکوک و هم‌زمان به آتش کشیده شد. پس از ورود ده‌ها تن از یهودیان جوان عضو گروه‌های افراطی «لافامیلیا» و «لهاوا» به شهر «لود» و تشدید درگیری‌های خیابانی، یعکوی شبتهای، فرمانده پولیس اسرائیل، از سه‌شنبه شب دفتر کار خود را به این شهر منتقل کرد تا شخصاً در تلاش برای آرام کردن اوضاع بکوشد.

در تصمیمی بی‌سابقه نیز، فرمانده ارتش و وزیر دفاع اسرائیل، از سه‌شنبه شب صدها تن از نظامیان عضو گارد مرزی را که در کرانه باختری مستقر بودند، به شهر «لود» منتقل کردند تا شاید با افزایش حضور نظامیان، شعله ناآرامی‌ها فروکش کند.

اما روز چهارشنبه نه تنها «لود» آرام نشد، بلکه درگیری‌های تن به تن، به صورت زدن به قصد کشت، به شهرهای شمالی، مانند «عکا» و شهر مرکزی مانند «بت‌یام» سرایت کرد.

یک مرد یهودی بامداد پنج‌شنبه در کنار یک مسجد «لود» با ضربات چاقو زخمی شد. مهاجمان احتمالاً عرب بودند. در شهر باستانی «عکا» یک مرد یهودی چهارشنبه شب از سوی شماری از اعراب به‌شدت کتک خورد و مجروح شد. شماری از اعضای گروه‌های یهودی «لافامیلیا» و «لهاوا» که چهارشنبه شب، به گفته خود، برای «زهر چشم گرفتن» از اعراب وارد خیابان مرکزی شهر «بت‌یام» شده بودند، یک مرد عرب را که راننده یک خودرو بود، از خودرو بیرون کشیده و در حالی که شبکه تلویزیونی «کان» رویدادها را پخش می‌کرد، او را به‌شدت کتک زدند. توجیه ضاربین این بود که شنیده بودند این راننده عرب در صدد زیرگرفتن یهودیان بوده است.

خبرنگار شبکه «کان» از پولیس و شهردار «بت‌پام» پرسید که چرا در حالی که پولیس از قصد گروه‌های افراطی برای حضور در مرکز شهر خبر داشته، نیروئی در منطقه مستقر نکرده است. مهاجمان با شعارهای تند فریاد می‌زدند که تنها ما تعیین‌کننده اوضاع هستیم.

مرد مصروب عرب در آستانه مرگ، به بیمارستان انتقال یافته و حال او وخیم توصیف شد. پولیس بعدا خبر داد که شماری از مظنونین دخیل در این رویداد را «دستگیر کرده» اما برخی رسانه‌های اسرائیل در این امر تردید کردند. ساعاتی بعد در بامداد پنج‌شنبه یک مرد عرب در خیابان «آگری‌پاس» در مرکز اورشلیم، با ضربات چاقو زخمی شد. یک مرد نمازگزار یهودی نیز که به سوی «دیوار ندبه» می‌رفت، بامداد پنج‌شنبه در شرق اورشلیم چاقو خورد. او نیز با حالی وخیم به بیمارستان انتقال یافت.

رسانه‌های اسرائیل گزارش می‌دهند که رویدادهائی از نوع حملات متقابل به یکدیگر از بامداد پنج‌شنبه در شهرهای دیگر، مانند «عکا» ادامه یافته و از جمله یک هتل در این شهر به آتش کشیده شده است. در شهر «طبریه» نیز که یهودیان و اعراب در آن زندگی می‌کنند، سواحل دریاچه از بیم کتک‌کاری‌های طرفین، بسته شد.

به نوشته جروزالم پست، دست‌کم ده تیپ از نیروهای گارد مرزی برای جدا کردن یهودیان و اعراب در این حملات خیابانی، در چند شهر دیگر مستقر شدند. تایمز اسرائیل نیز خبر داد که واحدهای گشت‌زنی گارد مرزی در خیابان‌های شهرها مأمور گشت‌زنی شده‌اند تا یهودیان و اعراب را از یکدیگر جدا کنند.

بنی گانتز، وزیر دفاع اسرائیل، نیز با احساس خطر از عقوبت گسترش این رویدادها، بامداد پنج‌شنبه با انتشار یک کلیپ در شبکه‌های اجتماعی خود گفت که خطر این حملات خیابانی برای جامعه اسرائیل، از حملات راکتی حماس به اسرائیل، بیش‌تر است و آینده زندگی دو «قوم» در کنار یکدیگر را با مخاطره جدی روبه‌رو کرده است.

گانتز درخواست بنیامین نتانیاهو برای استقرار نیروهای ارتش را در همه شهرهائی که اعراب و یهودیان در آن در کنار هم زندگی می‌کنند، رد کرده و آن را مایه تحریک بیش‌تر دانسته است.

رئوون ریولین، رئیس جمهوری اسرائیل، که ابتدا حریق‌ها علیه اموال یهودیان در شهر «لود» را به «پوگروم‌های سرزمین‌های بیگانه» علیه یهودیان تشبیه کرده بود، چهارشنبه شب و در پی تشدید حملات اسرائیلیان به مردم عرب اسرائیلی، این فجایع را محکوم کرده و مایه شرم‌ساری نامید. او رهبران و منتقدین عرب را نیز به تلاش برای فروکش کردن این بحران تشویق کرد.

اما با وجود درخواست جو بایدن، رئیس جمهوری امریکا، در گفت‌وگوی تلفنی چهارشنبه شب از بنیامین نتانیاهو، برای «پایان دادن زودتر به این بحران»، کابینه امنیتی اسرائیل نیمه شب چهارشنبه در نشستی به رهبری نتانیاهو، تصویب کرد که ارتش عملیات سنگین‌تری علیه غزه انجام دهد.

با وجود این، برد راکت‌هائی که فلسطینیان غزه در بامداد پنج‌شنبه به ده‌ها شهر و نقطه در اسرائیل شلیک کردند، غیر از تل‌آویو که قطب اقتصادی اسرائیل است، برای اولین بار نقاطی مانند «عمک ایزرائیل» در حومه شهر حیفا در شمال اسرائیل را هدف قرار داد. این طولانی‌ترین برد راکت شلیک شده از غزه به سوی یک منطقه اسرائیل است.

به گزارش خبرنگار العربیه، در حالی که اسرائیل بامداد پنج‌شنبه با اعلام تعطیلی فرودگاه تل‌آویو به دلیل تهدیدات راکتی از سوی غزه، تمام پروازها را به فرودگاه رامون در صحرای نگب هدایت کرد.

ارتش اسرائیل نیز با تاکید این‌که مراکز بیش‌تری را وابسته به دو سازمان حماس و جنبش جهاد اسلامی در غزه هدف قرار می‌دهد، در بیانیه‌ای اعلام کرد که ۷ هدف از جمله ۳ هدف امنیتی داخلی در محله الرمال، بیت لاهیا و خان‌یونس، علاوه بر دفتر فرمانده امنیت داخلی حماس، مور حمله قرار گرفت.

مطابق این بیانیه، بیش از ۶۵۰ هدف از آغاز عملیات از جمله ۳ برج در نوار غزه تخریب شده و بین ۵۰ تا ۷۰ فعال فلسطینی و ۱۰ مقام ارشد حماس و جهاد کشته شدند.

قابل توجه است که تنش‌ها بین نوار غزه و اسرائیل شامگاه چهارشنبه و بامداد پنج‌شنبه با راکت‌پرانی شدید از سوی غزه به سوی تل‌آویو و شهرهای مرکزی اسرائیل ادامه یافت.

سازمان ملل متحد روز سه‌شنبه به ابراز «تاسف عمیق» از بالاگرفتن تنش بسنده کرد و فرانسه نیز مقامات اسرائیلی را به «استفاده متناسب از زور» در این رویارویی فراخواند.

حملات زمینی و دریائی اسرائیل به غزه؛ بسیار وحشیانه است. در این چند روز صدها فلسطینی کشته و زخمی شده‌اند از جمله ده‌ها کودک در میان کشته شدگان وجود دارد.

اما متأسفانه جامعه جهانی در مقابل این حملات وحشیانه اسرائیل صرفاً به اظهارنظرهای خشک و خالی بسنده کرده‌اند. در این جنگ نابرابر غزه مورد حملات مداوم نیروی دریائی و هوائی اسرائیل قرار گرفته و ساختمان‌ها و اماکن عمومی ویران می‌شوند و آمار دقیقی از قربانیان این حملات منتشر نشده است. اما بر اساس گزارش‌ها صدها تن فلسطینی بی‌دفاع به ویژه کودکان جان خود را از دست داده‌اند.

این بار عامل این درگیری‌های شدید دولت فلسطین است که در هفته‌های اخیر تلاش کرده عرب‌های اسرائیلی را از خانه و کاشانه‌شان براند. در این میان سازمان‌های مذهبی مانند حماس و جهاد اسلامی نیز به استقبال این جنگ خونین رفته‌اند و جمهوری اسلامی نیز با خوشحالی از آن‌ها دفاع می‌کند و حتی تشویق می‌کند راکت‌پراکنی‌هایشان به اسرائیل تشدید شود.

خبرنگار «العربیه» گزارش داده ظهر چهارشنبه ۱۲ مه ۲۰۲۱ هوایم‌های «اف ۱۶» و بالگردهای آپاچی به شمال غزه حمله کردند و ناوهای جنگی نیروی دریائی اسرائیل نیز ده‌ها پرتابه به ساحل غزه شلیک کردند.

از سوی دیگر گردان‌های «قسام» شاخه نظامی سازمان «حماس» اعلام کردند یک خودروی نظامی اسرائیلی را با راکت «کورنت» هدف قرار داده‌اند. به گفته منابع نظامی اسرائیل این حمله منجر به کشته شدن یک سرباز اسرائیلی و زخمی شدن سه نفر دیگر شد.

همزمان، ارتش اسرائیل از کشته شدن رئیس دستگاه امنیتی اطلاعات حماس خبر داد. این در حالی است که هوایم‌های جنگی اسرائیل منزل صلاح دهمان یکی از رهبران حماس را هدف قرار دادند. سازمان «جهاد اسلام» نیز از کشته شدن ۳ فرمانده واحد راکتی خود در بمباران اسرائیل علیه غزه خبر داد.

از سوی دیگر، بنیامین نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل، روز چهارشنبه، در شهر لاد به دلیل تظاهرات مردم عرب این شهر، وضعیت اضطراری اعلام کرد.

نتانیاهو در بیانیه‌ای که توسط دفترش منتشر شد، گفت که در پاسخ به «شورش» اقلیت عرب در پی کشته‌شدن یک شهروند عرب اسرائیلی در این شهر، با اعلام وضعیت اضطراری موافقت کرده است.

پولیس محلی تأیید کرده است که شهر مختلط ۷۷ هزار نفری لاد (۴۷ هزار یهودی و ۲۳ هزار عرب) واقع در حومه تل‌آویو، شب سه‌شنبه شاهد درگیری‌های شدید بود.

همزمان با شدت گرفتن تنش میان فلسطینی‌ها و اسرائیل، منابع دیپلماتیک خبر داداند شورای امنیت سازمان ملل یک جلسه اضطراری جدید شامگاه چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت، برگزار کرد.

در ادامه این اعتراض‌ها و حملات اسرائیل به غزه، شبه‌نظامیان فلسطینی صدها راکت را به شهرهای مرکزی اسرائیل شلیک کردند و همزمان اسرائیل غزه را زیر حملات هوائی سنگینی قرار داده است.

جامعه بین‌الملل از هر دو طرف خواسته است تا روند تشدید خشونت‌ها را پایان دهند. تور و نسل‌کشی فرستنده صلح خاورمیانه سازمان ملل متحد گفت اوضاع به سمت «یک جنگ تمام عیار» پیش می‌رود.

شماری از پولیس‌های اسرائیلی از مناطق مرزی کرانه باختری به این شهر منتقل شده‌اند. در شماری دیگر از شهرهایی که اعراب اسرائیلی در آن ساکنند ناآرامی‌هایی گزارش شده است. ناآرامی در بیت‌المقدس شرقی و کرانه باختری نیز ادامه دارد.

جاناتان گرنیکوس، سخنگوی ارتش اسرائیل، روز چهارشنبه دوازدهم مه ۲۰۲۱ گفت که در دو روز گذشته بیش از هزار راکت توسط گروه‌های مسلح فلسطینی از نوار غزه به روی اسرائیل پرتاب شده که در اثر آن پنج نفر کشته و ده‌ها تن دیگر زخمی شدند. بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل، در شهر «لود» که دارای جمعیت مختلط یهودی و فلسطینی است وضعیت اضطراری اعلام کرد.

ارتش اسرائیل همچنین اعلام کرد که در واکنش به راکت‌پراکنی‌های حماس و جهاد اسلامی شماری از خانه‌های فرماندهان گروه حماس را هدف حمله قرار داده بی‌آن‌که توضیحی درباره کشته‌شدگان این حملات ارائه کند. فرستاده ویژه سازمان ملل در امور خاورمیانه هشدار داد که اسرائیل و حماس به سوی جنگ تمام عیار پیش می‌روند که قربانی آن مردم عادی هستند.

در ایران، سران و مقامات جمهوری اسلامی از این درگیری‌ها بسیار خرسند هستند و سازمان‌های اسلامی فلسطینی را به تشدید حملات‌شان به اسرائیل تشویق می‌کنند. رهبر جمهوری اسلامی ایران، علی خامنه‌ای، ضمن پشتیبانی از راکت‌پراکنی‌های دو سازمان اسلامی فلسطینی به سوی اسرائیل گفت که این کشور «جز زبان زور چیزی نمی‌فهمد، لذا فلسطینی‌ها باید با افزایش قدرت و مقاومت خود جنایت‌کاران را به تسلیم شدن مجبور کنند.»

علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران نیز در صفحه توئیتر خود پدافند هوایی اسرائیل موسوم به «گنبد آهنین» را به «تارهای عنکبوتی» تشبیه کرد و با به کارگیری اصطلاح «میدان» تلویحا راکت‌پراکنی‌های جاری حماس و جهاد اسلامی به روی اسرائیل را جنگ نیابتی سپاه پاسداران توسط گروه‌های فلسطینی دانست. او ادعا کرد: «تارهای عنکبوتی که صهیونیست‌ها مدعی آهنین بودن آن بودند با راکت‌های مقاومت فلسطین فروپاشید. جوانان انقلابی فلسطین با تغییر معادلات امنیتی، میدان را به قلب سرزمین‌های اشغالی توسعه داده‌اند.»

جامعه جهانی در واکنش به اوج‌گیری دوباره و بی‌سابقه خشونت‌های اسرائیل و گروه‌های فلسطینی طرفین را به آرامش فراخواند. قرار است شورای امنیت سازمان ملل برای دومین بار در سه روز گذشته روز چهارشنبه دوازدهم مه نیز نشست فوق‌العاده‌ای پشت درهای بسته درباره این خشونت‌ها تشکیل داد. در این حال، روسای جمهوری روسیه و ترکیه طرفین درگیر در غزه و اسرائیل را به کاهش خشونت‌ها فراخواندند.

در همین حال مصر، تلاش کرده که با برقراری تماس‌هایی با حماس و اسرائیل از تشدید تنش و درگیری نظامی در نوار غزه جلوگیری کند.

به نوشته ایندپندنت، پنج شنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۴۰۰ برابر با ۱۳ مه ۲۰۲۱، ارتش اسرائیل در حال تهیه نقشه‌هایی برای حمله زمینی به غزه است. سخنگوی این ارتش گفت که نیروهای متشکل از سه تیپ منظم پیاده‌نظام و زره‌پوش برای عملیات احتمالی آماده شده‌اند.

ارتش اسرائیل اعلام کرد که طی چند روز گذشته شبه‌نظامیان فلسطینی حدود ۱۶۰۰ راکت از غزه به سمت اسرائیل شلیک کرده‌اند که این تعداد برابر با یک‌سوم کل راکت‌های شلیک شده در جنگ ۵۰ روزه سال ۲۰۱۴ است. اگرچه

گنبد آهنین اسرائیل توانسته بخش بسیاری از این راکت‌ها را رهگیری و نابود کند، اما ۴۰۰ فروند از آن‌ها در داخل خاک اسرائیل فرود آمده است.

به گزارش آسوشیتدپرس، اسرائیل پیش‌تر اعلام کرده بود با اسم عیسی و چند عضو ارشد دیگر حماس در حمله‌های هوایی اخیر ارتش آن کشور در نوار غزه کشته شده‌اند. با اسم عیسی بلندپایه‌ترین مقام حماس است که از جنگ سال ۲۰۱۴ غزه و اسرائیل به این‌طرف کشته می‌شود.

اورشلیم پست در تحلیلی نوشت سازمان‌های اطلاعاتی اسرائیل بر اساس راکت‌هایی که قبلاً به این کشور شلیک شده و یا آن‌هایی که ارتش اسرائیل در دریا گرفته، تخمین می‌زنند که حماس ده‌ها راکت با برد ۱۰۰ الی ۱۶۰ کیلومتر در اختیار دارد که برد تقریباً به همه جای اسرائیل تا حيفا و حتی مناطق شمالی‌تر می‌رسد، از جمله راکت‌های ار-۱۶۰، ام۳۰۲-دی، و ام۳۰۲-ب.

همچنین، سازمان جهاد اسلامی نیز صدها راکت جی-۸۰، ام-۷۵، فجر ۵، و نسل دوم ام-۷۵ با برد ۷۰ الی ۸۰ کیلومتر دارد، که می‌توانند نقاطی حساس چون تل‌آویو، فردگاه بن‌گوریون، و اورشلیم را هدف قرار دهند. این سازمان احتمالاً شمار کمتری نیز راکت موسوم به براق -۷۰ دارد.

حماس تعدادی راکت فجر -۳ و سجیل-۵۵ دارد که می‌توانند شهرهای ساحلی و مرکزی اسرائیل از جمله ریشون‌لتسیون، رخوت و بیت‌شمش را هدف قرار دهند.

برآورد می‌شود که حماس حدود ۴۰ هزار سرباز رزمی دارد. نیروهای رزمی سازمان جهاد اسلامی نیز بیش از ۹ هزار نفر برآورد شده‌اند.

غزه با دو میلیون جمعیت ۱۴ سال است به تمامی توسط دولت‌های مصر و اسرائیل محاصره شده و عملاً به زندانی برای ساکنان آن تبدیل شده است.

حدود یک چهارم از ساکنان اسرائیل را اعراب تشکیل می‌دهند که خود را فلسطینی می‌دانند. در جریان تشدید درگیری‌های هفته گذشته میان پولیس اسرائیل با ساکنان محله «شیخ جراح» و سپس ناآرامی‌های گسترده در «حرم شریف» در شرق اورشلیم، اعراب ساکن اسرائیل با فلسطینیان ابراز همبستگی کردند.

چه کسی حقیقت را بیان می‌کند: اسرائیلیان مدعی اند اجدادشان از دست‌کم دوهزار سال پیش در آن‌جا ساکن بوده‌اند. فلسطینیان می‌گویند از قرن هفتم میلادی به بعد، اولین جمعیت مذهبی در این سرزمین، مسلمانان بوده‌اند. در این کشمکش تاریخی درگیری خون‌باری نزدیک به هفتاد سال راه افتاده است.

البته بستگی دارد که در تحلیل و بررسی این منطقه دیدگاه تاریخی را مدنظر قرار دهید یا دیدگاه الهی و مذهبی. دیدگاه مذهبی هرگز نمی‌تواند جای بحث علمی تاریخ را بگیرد چرا که این اعتقاد فرد و سازمان و دولت کم‌ترین ارتباطی به منطق و استدلال سیاسی و اجتماعی و فرهنگی ندارد و یک مشت ادعای کورکورانه و طوطی‌واری است.

این سرزمین در گذشته چه وقایعی از سر گذرانده اما دهه‌های طولانی است که این منطقه متعلق به همه انسان‌هایی است که در آن‌جا زندگی کرده و هنوز هم زندگی می‌کنند. یهودی و مسلمان و مسیحی و آتئیست و غیره در آن‌جا زندگی

می‌کنند. این که دولتی و سازمانی و فردی بیاید و بگوید بر اساس کتاب‌های اسمانی و مذهبی این سرزمین مال من و ماست بنابراین دیگران حق ندارند و اگر هم در این منطقه زندگی می‌کنند باید به اجبار از خانه و کاشانه خود رانده شوند جز اشغال‌گری و جنگ‌افروزی کار دیگری نمی‌کنند. بنابراین اگر نگاه تاریخی در چارچوب انسان‌دوستی و همزیستی نباشد نگاهی فرقه‌گرایانه و جنگ‌طلبانه است.

حال کتاب تاریخی یهودیان و مسلمانان چه نوشته و چه امر و نهی کرده است نباید معیار همزیستی مسالمت‌آمیز انسان‌ها قرار گیرند چرا که تفکرات مذهبی فرقه‌گرایانه و تفرقه‌افکنانه و به دور از واقعیت‌های تاریخی و علمی است.

تفکر غالب در دولت‌های مختلف اسرائیل این است که اورشلیم و اسرائیل با یهودیت یکی است. یا مسلمان فلسطینی بر این تصورند که این منطقه به لحاظ تاریخی و اجتماعی مطلقاً به مسلمانان فلسطینی تعلق داشته است. در حالی که نه تورات و نه قرآن کمترین ربطی به تحلیل تاریخی بشر ندارند و در مجموع یک مشت ادعا بیش نیستند. چرا که اصولاً تمام مرزهایی که در دنیا وجود دارند نتیجه جنگ‌ها و کشورگشای‌های امپراطوری‌ها و با استفاده از کشتار و خشونت ایجاد شده‌اند بنابراین در تمام این مرزها دولت‌هایی که سر کار آمده‌اند از اختلافات مذهبی به عنوان ابزاری برای پیش‌برد اهداف و ایدئولوژی و سیاست‌های خود بهره‌برداری کرده‌اند.

بنابراین نه خدائی در آسمان‌ها وجود دارد و نه این خدا حکمی داده که پذیرش و اجرای آن برای همه الزامی باشد. اعتقادات مذهبی افسانه‌هایی هستند که در طول تاریخ توسط قدرت‌مندان و حاکمان درست شده‌اند که در آن‌ها علم و دانش بشری جایی ندارند.

واقعیت آن است که اگر امروز اسرائیل می‌تواند تسلط کامل بر سرزمین‌های فلسطینی‌ها داشته باشد نه مذهب و باورهای یهودیت بلکه برتری نظامی اسرائیل از نظر تکنولوژی و اقتصاد در مقایسه با کشورهای عرب، به ویژه فلسطینیان است. جامعه اسرائیل بسیار موفق است و به هیچ‌وجه قابل مقایسه با جامعه فلسطین نیست. دولت اسرائیل که در همه دولت‌های امریکائی جایگاه برتر خود را دارد فلسطینی‌ها کجا را و چه قدرت جهانی را با خود دارند؟ اسرائیل جامعه موافقی است و متأسفانه جامعه فلسطین عقب مانده است. این تفاوت بزرگ اقتصادی و اجتماعی و سیاسی را نمی‌توان با افسانه‌های خدا و پیغمبر و موسی و تورات و قرآن توضیح داد.

تورات و قرآن نه کتاب‌های آسمانی بلکه تخیل نویسندگان آن هستند مانند فیلم‌های تخیلی سینمائی و هالیوودی. یعنی زمینی هستند و آسمانی در کار نیست. به عبارت دیگر تخیلی و غیرواقعی هستند. بنابراین به دروغ به جای شهر اورشلیم واژه بیت‌المقدس را به کار می‌برند. در حالی که ادعا می‌شود بیت‌المقدس تپه‌ای است در اورشلیم به دستور «حضرت داود»، پسر او «حضرت سلیمان» در آنجا نیایشگاه بزرگ یهودیان را ساخت. این ماجرا افسانه بیش نیست.

در اواسط قرن نوزدهم نهضت ناسیونالیستی در اروپا نضج گرفت و

یهودیان به تدریج به این سرزمین بازگشتند. سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۷ قطع‌نامه‌ای صادر کرد که این سرزمین به دو کشور عربی و اسرائیل تبدیل شود. اعراب نپذیرفتند و اسرائیل برپا شد تا ما رسیدیم به جنگ و خونریزی‌های ناتمام!

البته در تورات ادعا شده است که موسی روی دریا راه رفت. محمد سوار بر حیوانی برای دیدار خدا به آسمان هفتم رفت و... افسانه‌هایی که بر ذهن مسلمان و یهودیان و مسیحیان و غیره مانند واکسن ضد ویروس تزریق کرده‌اند.

اما این‌که یهودیان سرانجام توانستند کشور خودشان را داشته باشند هیچ حرفی نیست اما هنگامی حکومت‌های اسرائیل قدرت گرفتند درست همان رفتاری را با فلسطینی کردند که فاشیست‌های آلمان با یهودیان کرده بودند.

امروز زندگی مردم فلسطین در مناطق اشغالی شبه‌بردگی است. سیاستی که دولت اسرائیل در پیش گرفته همان سیاست هیئت‌ری است. بنابراین باید از ظلم و کشتاری که به یهودیان در گذشته شده را شدیداً محکوم کرد.

نهایت این سرزمین هم به یهودیان تعلق دارد و هم به فلسطینی‌ها. اما متأسفانه در جهان امروز مردم فلسطین تنها مردمی در دنیا هستند که تبعه هیچ کشوری نیستند. روی کره زمین فقط این پنج شش میلیون فلسطینی هستند که گذرنامه ندارند و اسرائیل تنها کشوری است در دنیا که نمی‌گوید مرزهایش کجاست. ۸۰ درصد از مردم فلسطین و اسرائیل خواهان تشکیل حاکمیت مشترک فلسطین و اسرائیل هستند ولی دولت‌های اسرائیل و حاکمان فلسطین به ویژه حماس و جهاد اسلامی آن ۸۵ درصد را نادیده می‌گیرند و جنگ و خونریزی را تبلیغ و ترویج و عملی می‌کنند.

به این ترتیب و در شرایط کنونی حاکمیت سیستم سرمایه‌داری بر جهان نمی‌توان امیدی در کوتاه‌مدت برای حل مناقشه اسرائیل و فلسطین پیش‌بینی کرد و در این میان تنها امیدی که می‌شود داشت این است که در خود اسرائیل و فلسطین تغییری ایجاد شود و در سیاست سازمان ملل و خارجی اتحادیه اروپا و امریکا تغییری ایجاد شود، در غیر این صورت این فاجعه ادامه دارد.

اساس ریشه منازعه فلسطین و اسرائیل و یا آنچه معروف به «مسأله خاورمیانه» است کم‌ترین ربطی به مناقشه فرقه‌های مختلف مذهبی ندارد و به سال ۱۹۱۶ بازمی‌گردد که در آن سال توافقی محرمانه میان بریتانیا و فرانسه مبنی بر تقسیم سوریه، عراق، لبنان و فلسطین میان این دو کشور صورت گرفت و طبق توافق انجام شده بخشی که شامل فلسطین می‌شد تحت استعمار بریتانیا قرار گرفت.

یک سال بعد و در سال ۱۹۱۷ بریتانیا بیانیه بالفور را صادر کرد که شامل «ایجاد یک رژیم سیاسی یهودی در سرزمین فلسطین» بود. در همین سال حکم حاکمیت بریتانیا بر فلسطین امضاء شد و به این ترتیب ارتش این کشور توانست بر فلسطین و شرق اردن تسلط یابد.

در نهایت در ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ مجمع عمومی سازمان ملل قطع‌نامه‌ای را تصویب کرد که طبق آن حاکمیت بریتانیا بر فلسطین پایان یافت و اراضی آن به سه بخش جدید تقسیم شد.

براساس این قطع‌نامه یک کشور عربی و یک کشور یهودی در خاک فلسطین تاسیس می‌شد و دو شهر قدس و بیت لحم نیز به عنوان یک منطقه ویژه تحت نظارت بین‌المللی قرار می‌گرفتند. در ۱۵ مه ۱۹۴۸ نیز تشکیل دولت اسرائیل در اراضی فلسطین اعلام شد.

در سال ۱۹۴۷ جنگی میان اسرائیل و کشورهای عربی مصر، سوریه، اردن و عراق روی داد که به جنگ شش روزه معروف است. این جنگ از پنج ژوئن آغاز شد و تا ۱۰ ژوئن ۱۹۴۷ ادامه یافت. این نبرد منجر به کشته شدن ۱۵ تا ۲۵ هزار عرب شد و در نهایت تل‌آویو «قدس»، نوار غزه، کرانه باختری، بلندی‌های جولان و صحرای سیناء را اشغال کرد.

در ۱۱ ژوئن معاهده آتش‌بسی به پیشنهاد اعراب با اسرائیل به امضا رسید که به این ترتیب با شکست اعراب مساحت سرزمین‌های تحت تصرف اسرائیل سه برابر شد و در حدود یک میلیون عرب که در مناطق اشغال‌شده زندگی می‌کردند به کنترل مستقیم اسرائیل درآمدند.

پس از جنگ ژوئن که به «نکسه» (شکست) معروف است جهان عرب و اسرائیل بارها با یکدیگر جنگ و مذاکره کردند اما این اقدامات مسأله فلسطین را حل و فصل نکرد.

مهمترین طرح‌های صلحی که توسط سازمان ملل در این زمینه تصویب شد پس از جنگ ژوئن ۱۹۶۷ مطرح شد که در آن هنگام شورای امنیت قطعنامه ۲۴۲ خود را نوامبر ۱۹۶۷ تصویب کرد که بر اصل «زمین در مقابل صلح» تأکید دارد.

به موجب این قطعنامه، سازمان ملل از اسرائیل خواست به مرزهای قبل از جنگ ۱۹۶۷ عقب‌نشینی کند و بلندی‌های جولان همراه با کرانه باختری رود اردن و نوار غزه را به سوریه، اردن و فلسطین بازگرداند.

پس از جنگ اکتبر ۱۹۷۳ قطعنامه ۳۳۸ شورای امنیت صادر شد که آن نیز بر اجرای قطعنامه ۲۴۲ تأکید داشت. چهار سال بعد یعنی در نوامبر ۱۹۷۷ انور سادات، رئیس‌جمهوری وقت مصر به قدس سفر کرد و در سال ۱۹۷۹ پیمان کمپ دیوید توسط انور سادات و مناحیم بگین، نخست‌وزیر وقت اسرائیل به امضاء رسید. به دنبال آن و در سال ۱۹۹۱ کنفرانس صلح خاورمیانه به ریاست امریکا و اتحاد جماهیر شوروی سابق با هدف سازش میان اعراب و اسرائیل در مادرید برگزار شد.

پیمان اسلو نخستین موافقت‌نامه مستقیم دولت اسرائیل و سازمان آزادی‌بخش فلسطین (ساف) بود که در سال ۱۹۹۳ به امضای دو طرف رسید. پیمان اسلو تلاشی برای تعیین یک چارچوب مشخص بود که به حل و فصل کامل منازعه اسرائیل و فلسطین می‌انجامید. مذاکراتی که منجر به امضای این پیمان شد به طور مخفیانه در اسلو پایتخت نروژ انجام شده و در ۲۰ اوت ۱۹۹۳ به پایان رسید و این پیمان به طور رسمی در ۱۳ سپتامبر ۱۹۹۳ در واشنگتن دی‌سی با حضور یاسر عرفات، رئیس‌وقت و نامی تشکیلات خودگردان فلسطین، اسحاق رابین، نخست‌وزیر اسبق اسرائیل و بیل کلینتون، رئیس‌جمهوری پیشین امریکا به امضاء رسید.

متن پیمان اسلو شامل خروج تدریجی نیروهای دولت اسرائیل از کرانه باختری و غزه بود. این پیمان تشکیل حکومت خودگردان فلسطین را به عنوان یک نهاد اداری موقت مقرر کرد. توافق بر این بود که پیمان اسلو فقط برای یک دوره پنج ساله اعتبار داشته باشد و سپس طبق قطعنامه‌های شماره ۲۴۲ و ۳۳۸ شورای امنیت جای خود را به یک توافق دائمی بدهد. در سال ۱۹۹۴ نیز معاهده صلحی میان اردن و اسرائیل امضاء شد.

مذاکرات ادامه‌داری با هدف حل و فصل منازعه فلسطین و دولت اسرائیل انجام شد و در مراحل بعدی برای تشکیل یک دولت خودگردان تلاش شد. از جمله این تلاش‌ها می‌توان به توافق‌نامه‌های «طابا» در سال ۱۹۹۵، «وای ریور» در ۱۹۹۸، «شرم الشیخ» در سال ۱۹۹۹ و گفت‌وگوهای کمپ دیوید در سال ۲۰۰۰ اشاره کرد.

پس از شکست مذاکرات دو جانبه و از سرگیری مناقشات، در اجلاس سران عرب در مارس ۲۰۰۲ در بیروت، عربستان سعودی طرح صلح تازه‌ای را پیشنهاد کرد. به موجب این طرح که ابتکار صلح عربی، خوانده می‌شد اسرائیل به مرزهای ژوئن سال ۱۹۶۷ باز می‌گشت، یک کشور فلسطین در کرانه باختری و نوار غزه تأسیس و «راه حل عادلانه‌ای» برای مشکل پناهندگان در نظر گرفته می‌شد و در مقابل، تمام کشورهای خاورمیانه، «کشور اسرائیل» را به رسمیت می‌شناختند.

نهایتاً در ژوئن ۲۰۰۲ نقشه راهی برای صلح توسط گروه چهار جانبه شامل امریکا، روسیه، اتحادیه اروپا و سازمان ملل تهیه شد. در سال ۲۰۰۷ جورج بوش در دومین دوره ریاست جمهوری خود میزبان کنفرانسی در شهر آنابولیس در ایالت مریلند بود که با هدف از سرگیری روند مذاکرات صلح میان فلسطینی‌ها و دولت اسرائیل تشکیل شد و ایهود المرت، نخست‌وقت وزیر اسرائیل، محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطینیان و مقامات گروه چهار جانبه و چند کشور عربی در این کنفرانس حضور داشتند.

پس از جورج بوش و روی کار آمدن باراک اوباما وی خواستار مذاکره مستقیم میان محمود عباس و بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر اسرائیل شد و تلاش کرد تا مذاکرات صلح خاورمیانه را از سر بگیرد. در نهایت نوزدهم ژوئیه ۲۰۱۲ جان کری، وزیر خارجه وقت امریکا از دستیابی به یک توافق‌نامه برای از سرگیری گفت‌وگو میان فلسطین و اسرائیل خبر داد.

اما پس از اوباما دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری سابق امریکا در سال ۲۰۱۶ روی کار آمد که از همان ابتدا با جان‌بداری از دولت اسرائیل برای از بین بردن مسأله فلسطین تلاش کرده و طرح صلحی را برای فلسطین و اسرائیل موسوم به «معامله قرن» مطرح کرد که هیچ کمکی به حل مناقشه تاریخی فلسطین و اسرائیل نکرد.

حملات گسترده هواپیماهای شکاری، بمب افکن‌های اسرائیلی جنایت علیه بشریت است. آن‌ها از سوئی کودکان را به قتل می‌رسانند و از سیو دیگر، آگاهانه زیر بنای حیاتی مردم همچون پمپ آب و کارخانه برق و بیمارستان و مدرسه و مناطق مسکونی مردم را ویران می‌کنند. اسرائیل در عین حال طرف مقابل را تروریسم می‌نامد. بی‌گمان هیچ نیرو و انسان آزادی‌خواه و برابری‌طلب و ضدجنگ و تروریسم نمی‌تواند در مقابل این همه جنایت دولت و ارتش اسرائیل علیه مردم فلسطین سکوت کند. باید از اعتراضات بر حق و عادلانه مردم فلسطین حمایت کرد و با مردم بی‌دفاع فلسطین ابراز همبستگی کرد.

در واقع نتانیاهاو، نخست وزیر اسرائیل آگاهانه به دنبال تشدید تنش با فلسطینی‌های درون و بیرون اسرائیل است تا شکست خود در تشکیل دولت جدید را جبران کند. او می‌خواهد به راست‌های افراطی در این کشور نشان دهد تنها او می‌تواند این مردم را سرکوب کند و سرانجام با گسترش شهرک‌های یهودی‌نشین، اعراب را تماماً از اسرائیل براند و از این طریق همچنان پست نخست وزیری خود را حفظ کند، تا هم اهداف جاه‌طلبانه سیاس‌اش برسد و هم با استفاده از مصونیت این موقعیت، پرونده فساد مالی او در دادگاه دوباره را بایگانی کند.

شکی نیست که مردم فلسطین و اسرائیل تنها با قرار گرفتن در کنار همدیگر و مردم پیشرو و سکولار منطقه می‌توانند از زیر سلطه دولت‌های مستبد و مذهبی و نیروهای ارتجاعی رها شوند و در کنار هم و در هم‌زیستی مسالمت‌آمیز با همدیگر کار و زندگی کنند. به خصوص در این روزهای بحرانی و سختی که مردم از یک‌سو اسیر فقر و از سوی دیگر کرونا و مهم‌تر از همه دولت‌ها و نیروهای سرکوبگر در اسرائیل و نوار غزه دست به گریبان هستند، بیش از همیشه به حمایت و همبستگی مردم آزاده و مساوات‌طلب و ضدجنگ و انسان‌دوست سراسر جهان نیاز دارند. این همبستگی می‌تواند به نیروی مادی موثری برای متوقف کردن جنایات ارتش اسرائیل و همچنین حماس و جهاد اسلامی تبدیل گردد.

مطلب را با نقل قولی از شاعر پرآوازه و نامی فلسطینی به سرم می‌برم که رامحل انسانی داده و با این نظر وی کاملاً موافقم. محمود درویش، شاعر نامی فلسطینی که پیش از آن‌که با خروج از اسرائیل به نیروهای ساف بپیوندد، سال‌ها عضو حزب کمونیست اسرائیل بود. وی به درستی می‌گفت: «ما دولت اسرائیل و حق مردم فلسطین برای تعیین سرنوشت را به رسمیت می‌شناسیم. این نقطه شروع تمام کارهای ما است: این سرزمین به هر دوی این مردمان تعلق دارد و ما هر دو حق مساوی موجودیت داریم.»

جمعه بیست و چهارم اردیبهشت [ثور] ۱۴۰۰ – چهاردهم مه ۲۰۲۱